

Rúdművészet

2017.JÚLIUS-MARIECLAIRE.HU

Kétezres évek elején Európa és Magyarország is felfedezte magának a rúdtáncot, sokan az előkelőbb rúdsport vagy rúdfitness kifejezést használják az új önkifejezési eszközre. 2017-re a rúdtánc valóságos tömegsporttá vált. Szinte minden sarkon van már stúdió, ahol lányok, fiúk, kicsik és nagyok sajátíthatják el ezt a kétségtelenül nehéz, akrobatikus elemeket jócskán tartalmazó sportágot, amelyhez profi szinten a hajlékonyság és az erő mellett elengedhetetlen a művészi előadásmód is.

AMAZON A RÚDON

Ha már a művészetnél tartunk: idén májusban rendezték meg Budapesten az első Pole Theatre Hungaryt. A világszerte ismert rúdtáncszínház-versenyen szép számban vettek részt félprofik és profik egyaránt, akik számos európai országból érkeztek. A középhaladó és profi versenyzők négy kategóriában mesélhették el saját, 3-4 perces történetüket: classique, art, drama és comedy műfajban mutathatták be a tudásukat. A kétgyermekes családanya, Holler-Rácz Barbara már hónapok óta ezt a koreográfiát gyakorolta. A reklámszakember napról napra, hétről hétre csiszolta a tudását férje segítségével. A mérnök Holler Zoltán statikailag is elemezte a trükköket. Szöveget mért, és analizálta, hogy melyik elem miért sikerül, a másikinál pedig mi a probléma.

Barbara négy éve talált rá a rúdsportra, és azonna érezte, hogy helye van itt. Korábban küzdősportokat űztem, ám a szülés után mégsem menter vissza a tatamira. Ekkoriban jött a rúd: az egyi barátnőm weboldalán pillantottam meg egy rúd: elemet, úgynevezett trükköt. A küzdősportok an úgy számos tekintetben hasonlítanak a rúdtáncr Mindkettőben megtalálható formagyakorlato és végig spiccelni kell. A karatétól eltérően a n azonban kifejezetten magányos műfaj. Itt nir semmi és senki, csak a rúd és én. Egyedül rr radok a kétségeimmel, magamnak kell kitapi nóm az utat. Önmagában a versenyfelkészü alatt is három vagy négy holtponot éltem át, aztán valami mindig továbblökött, és erőt ad ahhoz, hogy megmutassam magam a színpad - mesélte Barbara, miközben a verseny előtt r bekapott egy adag rizstészta, majd megigazít nem éppen szokványos színpadi sminkjét.

Mivel egy harcias amazont, egy katonanőt jelenítek meg a színpadon, betegesen sápadt a sminkem. A dresszem sem az a hagyományos flitteres, csajos kúrruha, hanem egy háborús túlélő szimbolikus, vérző szíve látható rajta. Barbara ugyanis a hős kurd asszonyok sorsát jeleníti meg. Miután az ISIS a szemük láttára öli meg a

gyereket, megalázzák és megerőszakolják őket. A legtöbb hasonló sorsú nő baloldali gerillának áll, és élő fegyverként használja magát a harcokban. Barbara előadásának alapjául a kurd gerillanő, Asia Ramazan Antar története szolgált, aki tavaly augusztusban, 22 évesen esett el a harcokban. Sokszor gondolkoztam azon, miért érint meg ennyire a sorsuk. Rájöttem, korábban rettegettem attól, hogy én magam is erőszak áldozatául esek. Másrészt a hasonló női példák láttán jövök rá igazán, milyen teljes és békés az életem. Míg ők naponta a gyerekükért és a túlélésért küzdenek, nekem, középosztálybeli európai nőként az okoz márt, ha ki kell dobnom a tojásos nokedlit. Asia an Antar segített abban, hogy átértékeljem utamat - mondta Barbara, aki színpadra c semi-pro, azaz középhaladó drámában, kezében egy játékbabával legelőször egy hatalmas forgással, majd egy 180 fokra kihúzott erőlemmel nyűgözte le a zsűrit.

A TÖKÉLETES TÁNCOS

Az est egyik főszereplője, a grémium vezetője az ikonikus francia rúdművész, Marion Crampe volt, aki nemcsak Barbara produkcióját nézte lelkesen, hanem állva tapsolt a profi kategóriában versenyző magyar fiatalembernek is. Holoda Péter idén februárban ezüstérmes lett a PoleArt nemzetközi rúdversenyen, férfi elit kategóriában.

A tökéletes izomzattal rendelkező Péter nyolc éve a Frenák Pál Társulat táncosa, és valóságos katarzist okozott a Trafó színpadán, amikor megmutatta, miként lehet a rúd egy erős férfi számára is tökéletes önkifejezési eszköz. Péter nem titkolta, hogy komoly szerelmi csalódását táncolta el a színpadon: finomsággal és érzékenységgel, brutál nehézségű orosz spárgákkal. Míg mást összetör a szakítás, nekem úgy érzem, sikerült méltósággal feldolgoznom az eseményeket.

A négyszeres magyar bajnok rúdtáncművész produkciója egyöntetűen a legtöbb szavazatot kapta a zsűritől, így a profi art kategóriát is megnyerte, majd ő lett a Pole Theatre Hungary abszolút győztese is, ezzel automatikusan kvalifikálta magát az októberi Pole Theatre Worldre, ahol a különböző országok Pole Theatre nyertesei mérhetik össze a tudásukat. Amikor négy éve már profi táncosként elkezdtem a rúd világával ismerkedni, úgy éreztem, remek döntést hoztam azért, hogy táncművészként egy teljesen új irányzatot és sporteszközt is beemeljek a látóterembe. A táncművészet a létformám, és meg akartam ismerni ezt a cirkuszi és akrobatikus világot is. A legkomolyabb élményem mindehhez a világhírű ausztrál rúdsportolónő, Félix Cane - aki több mint egy évtizede megreformálta a rúdtánc-világot - előadása volt. Amikor megláttam Félix produkcióját a Cirque du Soleil Zumanityben, azonnal

tudtam, hogy ez való nekem, ezt akarom én is csinálni. Péter vágya, hogy közelebb hozza egymáshoz a táncművészetet, az akrobatikát és a sportot. Jelenleg itthon rajta kívül még csak két férfi profi versenyez a rúd sportban, de évről évre egyre nagyobb nyitottsággal és érdeklődéssel fogadja Magyar-ország is a férfiakat a rúdon.

ROMÁNIÁBAN TILTOTT

Miközben a versenyzőnők fűrtökben ülve pihennek vagy koncentrálnak a backstage-ben, a román Nadia Budurusi éppen szlovén társa, a Bledből érkező Anja Sivic sminkjét igazítja. A szlovén lány nagyon fiatal: bár még az iskolapadot koptatja (kineziológiát tanul), már országosan ismert, hiszen komoly sikereket ért el rúdtáncművészként a legnagyobb szlovén tévés tehetségkutatón. A törekény szőke gyerekkora óta ritmikus sportgimnasztikázik, és a klasszikus zene szerelmese, éppen ezért egy Caruso-áriát választott. Sporttársa, a kétgyermekes Nadia története azonban korántsem ilyen csillogó. Romániában ugyanis a rúdfitness a három T kategóriából - tiltott, túrt és támogatott - még mindig a legelsőhöz tartozik. Tavaly rendeztem meg először a Miss Poledance Románia versenyt, amelyre fiatal és felnőtt sportolónők egyaránt neveztek. A bukaresti döntő előtt azonban transzparenszekkel tüntettek ellenünk és a rúdtánc ellen. Kiderült: néhány képviselő és vallási vezető kezdeményezésére aláírásgyűjtést kezdeményeztek, hogy szüntessék be a prostitúciót a rúdtáncversenyemen.

Nadia valóságos sokkot kapott, amikor kilátásba helyezte a rendőrség, hogy letartóztatják, mivel gyerekeket nevel rossz életmódra. Csak az utána következő élő tévéműsorban derült ki a rendőrség számára, hogy nem neveztek gyerekeket a versenyre.

Letaglózott a hozzáállásuk: azzal vádoltak többek között, hogy megrontom a gyerekeiket. De nem tudtak mit tenni: vettem egy nagy levegőt, és bemutattam nekik az összes engedélyt a rendezvénytől kapcsolatban. Nadia idén ismét meg akarja rendezni a nemzeti rúdtáncversenyt. Úgy érzem, Románia-szerre élnek leginkább még a társadalmi ítéletek a rúdsporttal kapcsolatban. Azért is furcsa mindez, mert Nadia Comaneci országa vagyunk, ahol komoly hagyománnyal bír a ritmikus sportgimnasztika. Az előítéletek miatt azonban kevesen kezdenek el rúdtáncot tanulni. Stúdiók sincsenek, sokat közülük ellehetetlenítettek. Az egykori tornásznő, manapság cirkuszművészként is tevékenykedő Nadia azonban nem hajlandó feladni. A tavaly szeptemberi események lelkiekben megerősítettek. Bízom benne, hogy hamarosan az egyik legnagyobb vágyam is teljesül, és gyerekeket is oktathatok Romániában rúdsportra.

POLE SISTERS

Miközben Nadia Budurusi magnéziát, egy tapadást segítő folyadékot önt a rúdtól kissé megkérgesedett tenyerébe, a színpadról Mika Judit érkezik a takarásba, produkcióját követően tiszta könny a szeme. Osszeölelkezik edzőjével, Andival, és megérkezik Tünde is, akivel nemcsak úgynevezett rúdtesók, pole sisterek, hanem valóban nővérek is. Judit nem az előadása miatt keseredett el, éppen ellenkezőleg: annyira átélte drámai történetét, hogy az újra meg újra könnyeket csalt a szemébe. A csongrádi településről, Mindszentről érkező anyuka ugyanis édesapja elvesztését táncolta el négyperces koreográfiájában. Mindez rengeteget segített az elfogadásban, a veszteség megélésében, majd az elengedésben. Az edzőnőm, Andi beszélt rá, hogy vigyem színpadra a fájdalmam. A csapatnak tartottunk egy évadzáró gálát, ott merül fel az ötlet, hogy érdemes lenne a Pole Theatre

is megpróbálni mesélni lelkesen Judit előadása előtörténetét, szép szegedi tájszóval. Amikor három éve megláttam egy rúdtáncos fotót, azonnal megkerestem a legközelebbi stúdiót, ami Szegeden található. A lelkesedés a húgomra, Tündére is átragadt, sőt a férjem is nagyon szereti az új sportot. Az udvaron felállított rúdon mindig bemutatom a legújabb trükköket, amikor kéthavonta megjön Kazahsztánból, ahol munkát kapott.

Judit még úgy is heti kétszer eljár edzeni a Mindszenttől 44 kilométerre található szegedi stúdióba, hogy sokszor a kisfiát, Márkot is magával kell vinnie. Már ő is előszeretettel produkálja magát a rúdon. Előítéletekkel Mindszent városában egyáltalán nem találkozni. Az egész környék nekünk szurkol. Van, hogy ismeretlenek is köszönnek, és megállítanak az utcán, hogy láttak valamelyik falunapon fellépni. A rúdnak köszönhetően rengeteg lett az új haver - veszi át a szót a műkörmösként dolgozó Tünde, aki egyedülálló anyaként dolgozta ki vidám produkcióját.

GYŐZELEM ÉS ELÉGTÉTEL

Miközben a folyosón a Mika lányok arról gyözködnek, hogy a rúdsportnak köszönhetően sokkal nagyobb lett az önfegyelmük és a kitartásuk, Holler-Rác Barbara megy el mellettünk, hiszen kategóriájuk eredményhirdetésére készülődik. Így néhány pillanat múlva közösen várják Marionék döntését a Mika lányok és Barbi, no meg az a tizenhat sportolónő, akik ugyancsak valamelyik semi-pro, középhaladó szintű kategóriában indultak el.

És amikor az isteni Marion Crampe annyit közöl, hogy tulajdonképp nem volt túl nehéz a zsűri dolga, hiszen egyetlen produkció annyira kiemelkedett a középhaladó

kategóriából, hogy más minőséget adott a versenynek, már sejthető a győztes. A 2017-es Pole Theatre semi-pro drama kategóriáját, majd az összetett nagydíjat is Holler-Rácza Barbara vihette haza. Korábban is indultam már itthon versenyeken, ám a magyar zsűri mindig megpróbálta elhítetni, hogy legfeljebb középsterű lehetek a rúdon. Most viszont a legelítebb nemzetközi sportolók szavaztak rám, úgyhogy az öröm mellett ez egyfajta elégtételt is jelent számomra. Sosem volt bennem kóros bizonyítási vágy, át akartam élni a pillanatot. Ami most végre megadatott!